

สารนิพนธ์

การวิเคราะห์กฎหมายเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่ปรากฏในละครชุดเรื่อง “หญิงเหล็กศาลเยาวชน”
(Juvenile Justice), (2565)

โดย

นางสาวจิตตินันท์ สืบมา

รหัสนักศึกษา 620510883

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของอักษรศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อภาคนิพนธ์	การวิเคราะห์กฎหมายเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่ปรากฏในละครชุดเรื่อง “หญิงเหล็กศาลเยาวชน” (Juvenile Justice), (2565)
โดย	จิตตินันท์ สืบมา
ชื่อปริญญา	อักษรศาสตร์
หลักสูตรสาขาวิชา	เอเชียศึกษาเวียดนาม
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์มูจรินทร์ อธิพิงษ์
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ การวิเคราะห์กฎหมายเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่ปรากฏในละครชุดเรื่อง “หญิงเหล็กศาลเยาวชน” (Juvenile Justice), (2565) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมการคุ้มครองเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ผ่านละครชุดเรื่อง ‘หญิงเหล็กศาลเยาวชน’ (Juvenile Justice), (2565)

ละครชุดเรื่อง ‘หญิงเหล็กศาลเยาวชน’ (Juvenile Justice), (2565) มีทั้งหมด 10 ตอน ในแต่ละตอนได้เล่าเรื่องราวถึงคดีที่เด็กและเยาวชนผู้ที่มีอายุไม่เกิน 14 ปีกระทำความผิดใดๆอันก่อให้เกิดความเสียหาย หรือก่ออาชญากรรมร้ายแรง อันได้แก่ คดีเด็กฆาตกรรม คดีความรุนแรงภายในครอบครัว คดีการโกงข้อสอบ คดีข่มขืน กระทำชำเราหมู่ โดยละครชุดเรื่องนี้จึงยกการดำเนินการในศาลเด็กและเยาวชนและกฎหมายความยุติธรรมต่างๆ ในเกาหลีใต้มาเพื่อนำเสนอให้แก่ผู้ชม ไม่ว่าจะ เป็น ในละครชุดตอนที่ 1 กล่าวถึงกฎหมายมาตรา 86 ว่าด้วยเรื่อง เด็กหรือเยาวชนที่ได้กระทำความผิดร้ายแรงจะต้องถูกจำคุกสูงสุดไม่เกิน 5 ปี ละครชุดตอนที่ 4-5 กล่าวถึง มาตราที่ 132 กล่าวว่าเมื่อศาลเห็นว่าไม่ควรมีความพิพากษา ศาลอาจมีคำสั่งให้ปล่อยตัวได้ชั่วคราวโดยมีเงื่อนไขตามดุลพินิจของศาล เช่น การให้เข้ามารายงานตัวต่อศาล ฯลฯ และหากมีการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดได้แล้วให้ศาลสั่งยุติโดยไม่ต้องมีความพิพากษาและสิทธิในการนำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับ แต่อย่างไรก็ตามจะต้องมีมาตรการกฎหมายเพื่อรองรับเด็กและเยาวชนผู้ที่กระทำความผิดอยู่เสมอ ซึ่งก็คือกฎหมายตามมาตราที่ 74 ได้กำหนดให้ศาลคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิและประโยชน์สูงสุดของเด็กหรือเยาวชนเป็นสิ่งสำคัญก่อนที่จะเลือกให้เด็กถูกควบคุมหรือจำคุก

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์มูจรินทร์ อธิพิงษ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าแก่ผู้วิจัย เพื่อให้คำปรึกษาและแนะนำ ตลอดจนตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้จากใจจริง

สุดท้ายนี้ขออุทิศความดีที่มีในการศึกษาวิจัยนี้แด่บิดา มารดา ครอบครัวของผู้วิจัยซึ่งสนับสนุนในทุกด้าน และกำลังใจจากมิตรแท้ทุกท่าน

นางสาวจิตตินันท์ สืบมา

ผู้วิจัย

คำนำ

งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์กฎหมายเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีที่ปรากฏในละครชุดเรื่อง “หญิงเหล็กศาลเยาวชน” (Juvenile Justice), (2565)” เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 111 ระเบียบวิธีวิจัยเอเชียศึกษา (Asian Studies Research Methodology) และโครงร่างวิจัยชิ้นนี้จัดทำเพื่อใช้สำหรับรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study) ประจำภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2565 ซึ่งจะใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานวิจัย จากนั้นจะเขียนเป็นบทความวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้สามารถประสบความสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุจรินทร์ อธิพิงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงร่างวิจัยที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดี

นางสาว จิตตินันท์ สืบมา

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1-2
2. วัตถุประสงค์	2
3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
4. แนวความคิดและงานวิจัยศึกษาที่เกี่ยวข้อง	3-6
4.1. แนวความคิด	3-4
4.2. การบัญญัติกฎหมาย	4-6
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	7-8
6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	9-12
7.1 การวิเคราะห์ภาพรวมของบทละคร	9-10
7.2 การวิเคราะห์กฎหมายเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีใต้ผ่านบทละคร	11-12
7. อภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	13-14
บรรณานุกรม	15

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันแนวความคิดด้านการรับรองสิทธิเด็กและเยาวชนสากลยังไม่แพร่หลายมากนัก เนื่องจากผู้คนขาดความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิเด็กและมองข้ามความสำคัญ แม้ว่าสิทธิเด็กเป็นสิทธิที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด เด็กมีความชอบธรรมที่จะได้รับ และไม่มีผู้ใดสามารถลิดรอนสิทธิของเด็กได้ โดยคำนึงถึงสิทธิของเด็กซึ่งมีการคุ้มครองจากอนุสัญญาพันธกรณีว่าด้วยสิทธิการคุ้มครองเด็ก โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับสิทธิพื้นฐานของเด็ก ทั้งหมด 4 ประการ ได้แก่ (ภทริดา นิตกร, ม.ป.ป.)

1. สิทธิในการมีชีวิตและการอยู่รอด
2. เด็กมีสิทธิได้รับการปกป้องคุ้มครองทุกรูปแบบจากการกระทำที่อาจเกิดอันตรายต่อเด็ก
3. เด็กมีสิทธิในการได้รับการพัฒนาตนเองทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและสติปัญญา
4. สิทธิในการมีส่วนร่วม

ทั่วโลกให้ความสำคัญ โดยเห็นได้จากการให้ความรับรองที่มีได้ให้ความรับรองเฉพาะตามกฎหมายเท่านั้น แต่ยังให้การรับรองรวมถึงสิทธิตามธรรมชาติ สิทธิทางเศรษฐกิจและสิทธิทางวัฒนธรรมที่เด็กควรได้รับอีกด้วย ดังนั้นจึงถือว่าการคุ้มครองสิทธิเด็กและผู้เยาว์เป็นเรื่องระดับชาติและประชาคมโลกให้การยอมรับและควรจะได้รับการศึกษาเพื่อหาแนวทางในการบัญญัติกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับกฎหมายและพันธะของรัฐที่มีต่อเด็กและผู้เยาว์

ละครชุดเรื่อง “หญิงเหล็กศาลเยาวชน” (Juvenile Justice), (2565) ผลิตโดยหงจงจัน คนเขียนบท คิมมินชุก เข้าฉายทาง NETFLIX ตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2565 มีทั้งหมด 10 ตอน กล่าวถึงกระบวนการยุติธรรมคดีเยาวชนและเรื่องราวเกี่ยวกับการพิจารณาคดีของสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ภายใต้คดีความมีทั้งหมด 4 คดี โดยละครชุดเรื่อง “หญิงเหล็กศาลเยาวชน” (Juvenile Justice), (2565) กล่าวถึงกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวกับการพิจารณาคดีเยาวชนโดยเฉพาะ เนื่องจากตามหลักกฎหมายแล้ว เยาวชนที่อายุไม่เกิน 14 ปี จะต้องถูกตัดสินคดีตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชน ซึ่งจะมีโทษสูงสุด แค่คุมประพฤติระดับ 10

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ของกฎหมายเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีที่ปรากฏในละครชุดเรื่อง“หญิงเหล็กศาลเยาวชน” (Juvenile Justice), (2565) เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องของการรับรองสิทธิเด็กและเยาวชน สิทธิพื้นฐานของเด็กที่พึงได้รับและพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมการคุ้มครองเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ผ่านละครชุดเรื่อง‘หญิงเหล็กศาลเยาวชน’ (Juvenile Justice), (2565)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้เกิดการตระหนักรู้เรื่องของกฎหมายคุ้มครองเด็กและเยาวชนของสาธารณรัฐเกาหลีใต้

บทที่ 2

แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Unicef (2564) กล่าวไว้ในแนวความคิดการคุ้มครองเด็กและเยาวชน เด็กมีสิทธิติดตัวมาตั้งแต่เกิดเมื่อเด็กได้เกิดมาย่อมเป็นสมาชิกของสถาบันครอบครัวเป็นอันดับแรกสถาบันครอบครัวควรเอาใจใส่เรื่องการเลี้ยงดูและเอาใจใส่ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์รวมถึงการมอบความรักให้ แก่เด็กโดยคำนึงถึงสิทธิการคุ้มครองเด็กจากอนุสัญญาพันธกรณีว่าด้วยสิทธิการคุ้มครองเด็กอย่างไรก็ตามอนุสัญญาสิทธิเด็ก ก็มีได้มุ่งที่จะคุ้มครองสิทธิเด็กเพียงด้านเดียวเท่านั้น แต่ยังคงตระหนักถึงปัญหาการละเมิดสิทธิเด็กในค่านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่ตกอยู่ในภาวะยากจน เช่น เด็กที่ถูกนำไปแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และถูกใช้แรงงาน เด็กที่ถูกกระทำละเมิดทางเพศ ไม่ว่าจะการถูกข่มขืน หรือบีบบังคับให้ค้าประเวณี หรือถูกข่มขืน และกระทำอนาจาร เด็กเร่ร่อน เด็กที่ได้รับหรือป่วยจากเชื้อโรคเอดส์ รวมถึงเด็กที่ถูกใช้ความรุนแรงและปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมจากบุคคลในครอบครัวด้วย โดยอนุสัญญาพันธกรณีว่าด้วยสิทธิการคุ้มครองเด็ก โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับสิทธิพื้นฐานของเด็ก ทั้งหมด 4 ประการ ได้แก่ (Unicef, 2564)

1. สิทธิที่จะมีชีวิตรอด เริ่มตั้งแต่เมื่อแรกเกิด เด็กๆ มีสิทธิที่จะมีชีวิตรอด ได้รับการจดทะเบียนเกิด มีสิทธิที่จะมีชื่อ ได้สัญชาติ และได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดาของตน ไม่ถูกแยกจากครอบครัว รวมทั้งได้รับการปกป้องคุ้มครองอย่างเหมาะสม โดยรัฐมีหน้าที่ประกันสิทธิเหล่านี้ และจัดหาบริการพื้นฐานต่างๆ เพื่อให้เด็กๆ ได้มีชีวิตรอด และเติบโตขึ้นอย่างแข็งแรง ไม่ว่าจะเป็นการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานในยามเจ็บป่วย ในด้านโภชนาการ ก็ต้องมีอาหารที่ดีมีประโยชน์ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก มีน้ำดื่มที่สะอาด ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชน ที่สะอาด ตลอดจนโอกาสเข้าถึงการพัฒนาต่อไปในอนาคต ฯลฯ

2. สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง เมื่อเด็กๆ ได้เกิดและรอดชีวิตมาแล้ว สิ่งต่อมาที่พวกเขาควรได้รับคือการปกป้องคุ้มครอง คือได้รับความคุ้มครองจากการใช้ความรุนแรงทั้งร่างกายและจิตใจ และยังรวมถึงการคุ้มครองจากการใช้แรงงานผิดกฎหมาย การทำงานอันตราย หรือขัดขวางการศึกษา ในเรื่องสารเสพติดก็เช่นกัน เด็กๆ จะต้องได้รับการคุ้มครองจากสารอันตราย สารมีพิษ และสิ่งเสพติดต่างๆ อีกหนึ่งการให้ความคุ้มครองที่สำคัญยิ่ง ก็คือ คุ้มครองจากการค้ามนุษย์ การขายและการลักพาเด็ก การล่วงละเมิดทางเพศ และการแสวงประโยชน์กับเด็กในทุกรูปแบบ โดยรัฐจะมีหน้าที่ต้องฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจได้กลับคืนสู่สังคมอย่างมีศักดิ์ศรีอีกด้วย

ในแง่ของกระบวนการกฎหมาย แม้จะเป็นเด็กก็มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากกระบวนการยุติธรรมเช่นกัน และมีลักษณะเฉพาะตัวอีกด้วย นั่นคือ ในทุกขั้นตอนตั้งแต่การให้ปากคำ ตลอดจนถึงการพิจารณาคดี จะต้องถือประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ สำหรับเด็กที่ถูกพรากจากครอบครัว จะต้องได้รับการคุ้มครองดูแลอย่างเหมาะสม ตามภูมิหลังทางชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนาและวัฒนธรรมของเด็ก ในภาวะสงคราม เด็กๆ ต้องได้รับการ

คุ้มครองจากภัยสงคราม ไม่ถูกเกณฑ์เป็นทหาร หรือมีส่วนร่วมในการสู้รบ ในกรณีที่ได้เป็นผู้ลี้ภัย จะได้รับการช่วยเหลือ และได้รับการปกป้องคุ้มครองเป็นกรณีพิเศษ

3. สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา เพราะเด็กในวันนี้คืออนาคตของชาติในวันข้างหน้า การศึกษาและพัฒนาการจึงเป็นอีกเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ เริ่มตั้งแต่ที่เด็กๆ จะต้องได้รับการพัฒนาปฐมวัย และได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อที่หลากหลาย โดยมีพ่อแม่เป็นผู้คอยช่วยแนะนำ ขณะที่เด็กที่มีความจำเป็นพิเศษ เช่น เด็กพิการ ก็ต้องได้รับการดูแลให้มีชีวิตที่ปกติสุข ได้รับโอกาสพัฒนาและการศึกษาที่เหมาะสม ให้สามารถเติบโตพึ่งพาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ ตลอดจนมีส่วนร่วมในชุมชน สิทธิด้านการพัฒนานี้ยังหมายรวมถึงการต่อยอดไปสู่ทักษะเฉพาะต่างๆ การพัฒนาความสามารถทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ที่จะทำให้เด็กๆ ได้ก้าวไปสู่อุณหภูมิต่ำสุด และมีความคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไปในอนาคต

4. สิทธิที่จะมีส่วนร่วม เด็กๆ ก็คือสมาชิกคนหนึ่งในสังคม อาจจะมีตัวเล็กสักหน่อย แต่ก็มีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมอย่างเต็มตัว ทั้งการแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี หรือเข้ามามีบทบาทในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะกับเรื่องที่เกี่ยวข้องผลกระทบ หรือมีส่วนโดยตรงกับตัวเด็กและเยาวชนเอง โดยความคิดเห็นดังกล่าวของเด็กจะต้องได้รับการพิจารณาอย่างจริงจังตามสมควรแก่อายุและวุฒิภาวะของเด็กคนนั้น เด็กและเยาวชนแทบทุกคนมีศักยภาพที่ไม่สามารถมองข้ามได้เลย ในขณะที่ภาครัฐมีหน้าที่ที่จะเอื้ออำนวยและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนตั้งแต่ระดับชุมชนเป็นต้นไป ทุกภาคส่วนก็ควรจะมีบทบาทส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กๆ และเยาวชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วม ได้แสดงความคิดเห็น มีพื้นที่ในการใช้ศักยภาพของตนเอง ที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงที่ดีสู่สังคม

การบัญญัติกฎหมาย

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2535 (Ilam, 2564) โดยได้มีการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และเปลี่ยนเป็นศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง และมีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ปัจจุบันยกฐานะเป็นกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด หลังจากนั้นจึงมีการขยายการดำเนินงานในลักษณะเดียวกันไปสู่ภูมิภาคครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 (พ.ร.บ. ศาลเยาวชนฯ) คือกฎหมายที่กำหนดขั้นตอนและวิธีการพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนตั้งแต่ขั้นตอนการจับกุม การสอบสวน จนถึงขั้นการพิจารณาคดีและพิพากษาในชั้นศาล โดยกฎหมายฉบับนี้มีจำนวนมาตรา 206 มาตรา บุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับพ.ร.บ. ศาลเยาวชนและเยาวชนมีสองประเภท ได้แก่ “เด็ก” หมายถึงบุคคลที่มีอายุเกินกว่าสิบปี แต่ยังไม่เกิน 15 ปีบริบูรณ์ และ “เยาวชน” ซึ่งหมายถึง บุคคลที่อายุเกิน 15 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ในขั้นตอนของการทำคำพิพากษา มาตรา 115 กำหนดให้ ศาลต้องนำข้อมูลส่วนตัวเช่น ประวัติ อายุ ความประพฤติ สถิติปัญหา สภาพแวดล้อมนิสัย สภาพจิตใจ มาเป็นประเด็นในการพิจารณาคดีด้วย นอกจากนั้น มาตรา 74

ก็กำหนดให้ศาลต้องคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิและประโยชน์สูงสุดของเด็กหรือเยาวชนเป็นสำคัญ ฉะนั้นการควบคุมหรือคุมขังเด็กหรือเยาวชนต้องเป็นทางเลือกสุดท้าย

มาตรา 86 กำหนดโดยสรุปได้ว่า ในกรณีที่คดีมีอัตราโทษจำคุกสูงสุดไม่เกินห้าปี ผู้ต้องหาเด็กหรือเยาวชนไม่เคยต้องคำพิพากษาเป็นที่สุดให้รับโทษจำคุก รวมทั้งจำเลยเด็กหรือเยาวชนสำนึกในการกระทำก่อนมีการฟ้องคดี หากผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นอาจกลับตัวเป็นคนดีได้โดยไม่ต้องฟ้องคดี ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู โดยแผนดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมจากตัวเด็กหรือเยาวชน หากคดีมีผู้เสียหายต้องได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายด้วย อย่างไรก็ตามแผนดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมจากอัยการ หากอัยการไม่เห็นชอบกับแผนดังกล่าวสามารถสั่งให้แก้ไขหรือสั่งดำเนินคดีต่อไปได้ หากทั้งอัยการและจำเลย รวมถึงผู้เสียหายยังไม่เห็นพร้อมกันทุกคน อัยการมีหน้าที่จะเลือกว่าจะแก้ไขแผนต่อหรือยกเลิกแผนแล้วดำเนินคดีต่อเลย

หากอัยการเห็นชอบกับแผนแก้ไขที่ได้รับการปรับปรุงให้แจ้งต่อศาลทราบและดำเนินการได้ทันที โดยแผนดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมจากตัวเด็กหรือเยาวชน หากคดีมีผู้เสียหายต้องได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายด้วย และศาลมีหน้าที่ตรวจว่าแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูขัดต่อกฎหมายหรือไม่ ถ้าขัดต่อกฎหมาย ศาลมีอำนาจใช้ดุลพินิจจัดการต่อตามเหมาะสม

มาตรา 132 กำหนดโดยสรุปได้ว่า กรณีที่ศาลเห็นว่าคดีไม่สมควรมีคำพิพากษา หรือผู้ปกครองทางกฎหมายร้องขอ ศาลอาจมีคำสั่งปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีเงื่อนไขตามดุลพินิจของศาลเช่น การให้เข้ามารายงานตัวต่อศาล เข้ารับการแก้ไขฟื้นฟู หรือ จัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู

โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้: 1. คดีต้องเสร็จการพิจารณาแล้ว

2. พฤติการณ์ไม่เป็นอันตรายร้ายแรงต่อสังคมเกินสมควร
3. มีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
4. อายุจำเลยไม่เกิน 24 ปี บริบูรณ์

มาตรา 133 หากมีการปฏิบัติตามเงื่อนไขและระยะเวลาแล้วตามมาตรา 132 ให้ศาลสั่งยุติคดีโดยไม่ต้องมีคำพิพากษาและสิทธิในการนำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับขณะที่มาตรา 142 ให้อำนาจกับศาลในการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแทนการลงโทษอาญาหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัยได้แก่

(4.1) เปลี่ยนโทษจำคุก เป็นการส่งตัวเด็กหรือเยาวชน ไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมในสถานที่ที่กำหนดไว้ แต่ต้องไม่เกินกว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นมีอายุครบยี่สิบสี่ปีบริบูรณ์

(4.2) เปลี่ยนโทษปรับเป็นการคุมความประพฤติ โดยจะกำหนดเงื่อนไขข้อเดียวหรือหลายข้อก็ได้

(ประภา อยู่เย็น, 2565) สำหรับข้อมูลที่ว่ามาข้างต้นละครชุดจากเกาหลีได้อย่าง ‘Juvenile Justice’ หรือ ‘หญิงเหล็กศาลเยาวชน’ ละครชุด Netflix Original เรื่องใหม่ ที่เพิ่งเข้าฉายเมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา กลายเป็นกระแสแรงที่กำลังติดอันดับหนึ่งในตอนนี้และกระแสก็กำลังมาแรงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งละครชุดเรื่องนี้

เป็นผลงานการกำกับของ ฮงจงชัน (Hong Jong-Chan) ที่เคยมีผลงานกำกับละครชุดมาหลายต่อหลายเรื่อง คราวนี้ ได้หยิบมุมมองเกี่ยวกับกฎหมาย โดยเฉพาะแง่มุมที่แทบไม่มีใครเคยหยิบจับมาก่อนอย่าง ‘กระบวนการยุติธรรมคดีเยาวชน’ มาเล่าผ่านละครชุดเรื่องนี้ ผ่านมุมมองการเขียนบทของ ‘คิมมินซอก’ (Kim Min-Seok)

เล่าด้วยพล็อตแบบ ‘Courtroom Drama’ หรือเรื่องราวเกี่ยวกับการพิจารณาคดีความในชั้นศาล แต่ที่พิเศษและแตกต่างออกไปนั่นก็คือ เป็นละครชุดที่เจาะจงเล่าถึงกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวกับการพิจารณาคดีเยาวชนโดยเฉพาะ เพราะตามหลักกฎหมายแล้ว เยาวชนที่อายุไม่เกิน 14 ปี จะต้องถูกตัดสินคดีตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชน ซึ่งจะมีโทษสูงสุดคือ คุมประพฤติระดับ 10 จนกระทั่ง ‘ซิมฮินซอก’ (Kim Hye-soo) ผู้พิพากษาอาวุโสผู้เย็นชา ได้ย้ายเข้ามาทำงานเป็นผู้พิพากษาคนใหม่ของ ‘ศาลแขวงแผนกคดีอาญาเด็กและเยาวชนเขตยอนฮวา’ จึงโอกาสนี้ ล้างบางวิธีการพิจารณาคดีเยาวชน ที่ปกติแล้วมักจะไม่ค่อยซับซ้อน และมักจะตัดสินคดีกันอย่างรวดเร็ว และไม่ได้ตัดสินดำเนินคดีหนักเท่ากับคดีผู้ใหญ่ ได้มีอดีตประจำตัวเธอก็คือ “ฉันเกลียดอาชญากรเด็ก” เธอจึงยื่นกรานที่จะตัดสินคดีเยาวชนแบบล้างลูกตามวิธีการของเธอเองด้วยมุมมองที่ว่า เธอต้องการที่จะตัดสินคดีให้เยาวชนผู้กระทำผิดได้รับโทษอย่างเหมาะสม สำนึกในความผิด และเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่เกรงกลัวกฎหมาย พร้อมกับการปกป้องเหยื่อ ผู้เคราะห์ร้าย ให้ได้รับความยุติธรรมอย่างถึงที่สุด

แม้ว่าในอีกมุมหนึ่ง มันก็จะขัดกับอุดมการณ์ของศาลเยาวชนแห่งนี้ ที่มอง (จากมุมมองกฎหมาย) ว่า แม้จะกระทำผิดร้ายแรงแค่ไหน แต่เยาวชนที่กระทำผิดก็ต้องได้รับการฟื้นฟู กล่อมเกล้า ให้โอกาสที่สองแก่ผู้กระทำผิด เพื่อไม่ให้กลับมาก่อทำผิดซ้ำ และกฎหมายก็ไม่มีสิทธิ์ตัดสินคดีเยาวชนด้วยบรรทัดฐานแบบคดีผู้ใหญ่ ที่เน้นการลงโทษให้เช็ดหลาบและเกรงกลัวกฎหมาย ซึ่งไอ้ช่องโหว่ตรงนี้ ที่กลายเป็นว่า ทำให้อาชญากรเด็กบางคนก็ตีใจด้วยซ้ำ เพราะสุดท้ายก็มักจะลงโทษสถานเบา และไม่ต้องติดคุก ซึ่งทำให้คนในกระบวนการยุติธรรมพลอยแอบใส่เกียร์ว่าง ไม่ยอมตัดสินคดีด้วยการพิจารณาคดีจากหลักฐาน แต่ใช้วิธีตัดสินคดีตามเนื้อผ้า ใช้กฎหมายตัดสินคดีให้ผ่านไป เพราะกลัวคดีจะล้นมือ ยุ่งยาก และเจอต่อโดยใช่เหตุ ผู้พิพากษาซิมฮินซอก เลยต้องออกหาลูกคดีด้วยตัวของเธอเอง ซึ่งตลอดทั้ง 10 ตอน มีการแบ่งเป็นคดีต่าง ๆ ออกเป็นคดีละ 1-2 ตอนโดยเฉลี่ย และเนื้อหาในแต่ละคดีมีความคาบเกี่ยวเนื้อหาต่อกัน ซึ่งเราจะได้เห็นซิมฮินซอก ทำหน้าที่ผู้พิพากษาด้วยการใช้หลักฐาน และตัดสินด้วยกฎหมาย สั่งสอนอาชญากรเด็กเหล่านั้นให้เช็ดหลาบ

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

ละครชุดเรื่อง หญิงเหล็กศาลและเยาวชน Juvenile Justice ผลิตโดย ฮงจงซันและคิมมินชอก เขียนบท โดย (คิมมินชุก) กำกับโดย (ฮงจงซาน) นักแสดงนำได้แก่ “ซิมอินชอก” (รับบทโดย คิมฮยงซู) ผู้พิพากษาคนใหม่ที่เพิ่งย้ายมาประจำที่ศาลเยาวชนเขตยอนฮวา เธอมีบุคลิกที่เย็นชา มุ่งมั่นในการทำงานอย่างสูง ตรงกันข้ามกับ “ซาแทจู” (รับบทโดย คิมมูยอล) ผู้พิพากษาหนุ่มผู้ใจดี แต่สิ่งหนึ่งที่ทั้งสองมีเหมือนกันก็คือ ความมุ่งมั่นในการหาข้อเท็จจริงเพื่อจะตัดสินคดีต่าง ๆ ให้แก่เด็กและผู้ใหญ่ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม สำหรับการทำงานที่เคร่งเครียดแล้ว ทั้งสองยังมี “คังวอนจุน” (รับบทโดย อีซองมิน) หัวหน้าผู้พิพากษาแผนกคดีอาญาเยาวชน ที่ทำงานในแวดวงกฎหมายมานานกว่า 22 ปี และกำลังอยากจะทำก้าวเข้าสู่การเมือง และยังมี นากินฮี (รับบทโดย อีจองอิน) หัวหน้าผู้พิพากษาที่เย็นชาและไม่ใจดีกับใคร เธอจัดการกับอาชญากรเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน ก็ยังต้องเชือดเฉือนบทบาทกับ “ซิมอินชอก” ในระหว่างเจาะลึกทางคดีด้วย ตัวเนื้อเรื่องถูกแบ่งเป็นทั้งหมด 10 ตอน ตั้งแต่คดีอาชญากรรมเด็กฆ่าหั่นศพ ความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาในศูนย์ฟื้นฟูเยาวชน คดีข้อสอบรั่วในโรงเรียน คดีอุบัติเหตุร้ายแรงโดยไม่มีใบขับขี่ และคดีกระทำชำเราหมู่ ใน 1 ตอน ใช้เวลาในการเล่น 60 นาที ละครชุดเรื่องนี้เป็นแนว เกาหลี รายการทีวีอาชญากรรม รายการทีวีเกี่ยวกับศาล ทีวีดราม่า (แพนด้าอ้วน,2565) โดยเนื้อหา

ตอนที่ 1-2 เปิดเรื่องตอนแรกด้วยคดีฆาตกรรมเด็กประถมยอนฮวาโดยมีคนร้ายคือ แบคซองอู เด็กชายวัย 13 ปีที่ฆ่าหั่นศพเด็กวัย 9 ปี ซึ่งเขาอ้างว่าตนมีอาการของโรคจิตเภทและมีท่าทีเยาะเย้ยกฎหมายคุ้มครองเยาวชนที่หากอายุไม่ถึง 14 ปีก็ไม่ต้องติดคุก นั่นจึงเป็นคดีแรกที่นางเอกต้องจัดการสั่งสอนให้เขาได้รู้ซึ่งถึงผลที่ตามมาซิมอินชอกพบผู้พิพากษาใจดีอย่างซาแทจูที่ศาลเยาวชน มีคดีฆาตกรรมที่ผู้ต้องหาเป็นเยาวชนรอพิจารณา แต่รายละเอียดบางอย่างในคดีกลับดูไม่สมเหตุสมผล บางคนไม่พอใจกับวิธีการอันมทะลุตุตันที่อินชอกใช้จัดการบุคคล ต้องสงสัยว่าเป็นผู้สมรู้ร่วมคิด การพิจารณาคดีก็เป็นไปอย่างดุเดือดเมื่อข้อกล่าวหาจากสองฝ่ายขัดแย้งกัน

ตอนที่ 3 คดีความรุนแรงในครอบครัว ที่มีตัวละครสำคัญอย่าง ยูรี หนึ่งในเด็กสาวที่อยู่ในการดูแลของซาแทจู เธอเคยอยู่ที่สถาบันเพราะข้อหาลักขโมย จนได้มาเจอกับ ซิมอินชอก ที่แสนเย็นชาแต่สุดท้ายเมื่ออินชอกได้ช่วยเหลือเธอก็ทำให้ทั้งคู่เริ่มเปลี่ยนแปลงทัศนคติของตัวเอง เจ้าหน้าที่ค้นหาความจริงเบื้องหลังเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับสาววัยรุ่นที่บอบช้ำจนค้นพบความลับที่เจ็บปวดใจ แทจูเองก็มีความรู้สึกเชื่อมโยงกับคดีในลักษณะนี้เป็นการส่วนตัว

ตอนที่ 4-5 การตรวจสอบศูนย์ฟื้นฟูเยาวชน เหล่าผู้พิพากษาเดินทางไปเยี่ยมศูนย์ฟื้นฟูเยาวชนที่มีเด็กสาว 8 คนอยู่ที่นี่ แต่กลับได้รับการร้องเรียนเรื่องทารุณกรรมเด็กและโกงเงินสนับสนุนที่ศูนย์ ครูที่ปรึกษาคนหนึ่งถูกผู้พิพากษาตรวจสอบอย่างเข้มข้นหลังจากมีผู้ร้องเรียนเข้ามา เด็กหญิงหลายคนที่ศูนย์ฟื้นฟูเยาวชนก็ให้การสนับสนุน

ข้อร้องเรียนดังกล่าว อินซอกกับแทจูเดินทางตามหาเด็กสาวที่หายตัวไปก่อนจะเกิดเหตุร้ายไปมากกว่านี้ แล้วทุกคนก็ต้องตกใจเมื่อได้รู้ว่าผู้ร้องเรียนในคดีนี้คือใคร

ตอนที่ 6 ข้อสอบรั้วที่มีรัยมปลายมุนกวาง เป็นคดีใหญ่โตที่สื่อให้ความสนใจอย่างมากและยังถือเป็นคดีสุดท้ายของหัวหน้า คังวอนจุน ก่อนที่เขาจะไปสู่รัฐสภาแต่เรื่องกลับไม่ง่ายเมื่อลูกชายของเขาดันไปเกี่ยวข้อกับชมรมพิเศษที่ชื่อว่า 'เดการ์ด' ในคดีนี้ เหล่านักเรียนไวโอเล็ตต้องมาพัวพันกับเรื่องฉาวที่คนทั้งประเทศให้ความสนใจ คังวอนจุนก็ต้องพยายามปกปิดความลับที่อาจทำให้หน้าที่การงานของเขาเสียหาย

ตอนที่ 7 คดีอุบัติเหตุทางรถยนต์โดยผู้เยาว์ที่ไม่มีใบขับขี่ หนึ่งในผู้กระทำผิดของเด็กกลุ่มนี้คือเด็กชายที่อยู่ในความดูแลของ คังวอนจุน เขาให้ความสำคัญกับคดีนี้มากเพราะความสนิทสนมและผูกพันกับเด็กอินซอกขอให้วอนจุนทำสิ่งที่ถูกต้องก่อนที่จะตัดสินคดีความ แล้วเธอก็ต้องสืบสาวให้ลึกลงไปยิ่งขึ้นเพื่อหาหลักฐานที่มีน้ำหนักมาพิสูจน์ให้เขาเห็น

ตอนที่ 8 เกิดคดีอุบัติเหตุทางรถยนต์มีเยาวชนเป็นผู้ก่อเหตุ แม้ว่าอินซอกจะขอดูแลคดีนี้ด้วยตัวเอง แทจูก็ยังไม่วายตามสืบจนพบหลักฐานชิ้นสำคัญที่หายไป แล้วทั้งคู่ก็มีปัญหาต่อกันอีก

ตอนที่ 9-10 อินซอกเพิ่งเล็งหนึ่งในผู้ต้องหาคดีข่มขืนสะเทือนขวัญมากกว่าใคร แล้วแทจูได้รู้เรื่องราวส่วนตัวในอดีตของอินซอก คดีกระทำชำเราหมู่ยอนฮวา ถือเป็นตอนที่เฉลยปมของนางเอก เธอต้องเผชิญหน้ากับความเจ็บปวดในอดีตซึ่งเกี่ยวข้องกับอาชญากรเยาวชน รวมถึงละทิ้งอคติในใจสู่การเป็นผู้พิพากษาด้วยความเที่ยงธรรมอย่างแท้จริง "เป็นเหยื่อแต่ทำไมถึงโดนขืนนี่ว้า..." ขณะที่พยายามตามหาหัวใจของแก๊งที่หลบหนี อินซอกก็ตกอยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงเป็นเสี่ยงตาย แล้วก็นี่ก็ต้องเผชิญปัญหาที่ทำลายหลักการและความเชื่อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์กฎหมายเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่ปรากฏในละครชุดเรื่อง “หญิงเหล็กศาลเยาวชน” (Juvenile Justice), (2565) เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ แบบวิเคราะห์บทละคร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมการคุ้มครองเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยการวิเคราะห์ผ่านบทละครได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. การวิเคราะห์ภาพรวมของบทละคร
2. การวิเคราะห์กฎหมายเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีใต้ผ่านบทละคร

1. การวิเคราะห์ภาพรวมของบทละคร

บทละครทั้ง 10 ตอน มีจุดเด่นอยู่ที่การเดินเรื่องที่กระชับฉับไว แม้ว่าตัวละครเองจะมีทั้งหมด 10 ตอน เฉลี่ยตอนละประมาณ 1 ชั่วโมง และในละครชุดเต็มไปด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับด้านของการดำเนินคดีเด็กและเยาวชน ซึ่งมีความซับซ้อนและเฉพาะด้าน ตามสไตล์พล็อตแบบ Courtroom Drama แต่ตัวละครชุดสามารถปูเรื่อง เดินเรื่อง ดึงหาจุดสำคัญที่อยู่ในแต่ละตอน และขมวดสรุปจบได้อย่างกระชับ ไม่ทำให้คนดูรู้สึกเบื่อ

ซึ่งละครชุดเรื่อง “หญิงเหล็กศาลเยาวชน” เก็บรายละเอียดเรื่องกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนว่ามีขั้นตอนอย่างไรเพียงเท่านั้น แต่ยังคงลึกไปถึงเรื่องของมิติและประเด็นทางสังคมที่เกี่ยวข้องและส่งผลโดยตรงต่อการเกิดคดีเยาวชน ทั้งเรื่องของครอบครัว การเลี้ยงดู ทักษะคดี ความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องของกระบวนการตัดสินคดีเยาวชน รวมถึงมุมมอง และอุดมการณ์ และทัศนคติของคนภายในกระบวนการยุติธรรมคดีเยาวชนด้วย ซึ่งสะท้อนผ่านเนื้อเรื่องแต่ละตอนที่ทำออกมาได้สนุก กระชับ เห็นภาพได้ชัดเจน โดยเฉพาะการเล่าเรื่องมุมมองเกี่ยวกับอาชญากรรมเด็ก ที่ถือว่าเป็น Conflict ใหญ่ของเรื่อง ที่ฝั่งหนึ่งมองว่าเยาวชนทุกคนควรได้รับการดูแล แม้ว่าจะกระทำผิด การส่งเสริมให้เด็กเหล่านั้นกลับตัวกลับใจ และไม่หวนกลับไปทำผิดอีกจึงสำคัญมาก แต่ในมุมมองของผู้พิพากษาชิมอินซอก เธอกลับมองว่า เด็กก็คือคนคนหนึ่งนี่แหละที่สมควรจะรับโทษตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด หากสังคมและครอบครัวไม่สามารถดูแลเด็กให้กลายเป็นคนดีได้ ส่วนการพิพากษาคดี ยังเป็นสิ่งเป็นไปอย่างละเอียดรอบด้าน และมีหลักฐาน หลักฐานไหนที่มีที่มาอย่างไม่ถูกต้อง แม้ผู้ต้องหาจะสารภาพต้องถูกปิดตกไป รวมทั้งการสะท้อนและแอบจิกกัดเล็กน้อยว่าแม้กฎหมายจะเอาไว้อุดูแลสังคมโดยรวม แต่บางครั้งกฎหมายยังไม่สามารถช่วยเหลือได้ทุกคน

รวมทั้งอีกจุดที่สำคัญ คือ บางครั้งผู้ใหญ่มักจะมองว่าเด็กคือผ้าขาว เด็กคือความบริสุทธิ์ ทำทุกสิ่งทุกอย่าง หรือแม้แต่การกระทำผิดกฎหมายก็เป็นไปเพราะไร้เดียงสา แต่แท้จริงแล้วแม้อาชญากรเด็กบางคนจะก่อคดีด้วย เหตุสุดวิสัย แต่บางครั้งไม่สมควรได้รับการลดหย่อนโทษหรือให้อภัย อีกทั้งหากเด็กมีผู้ใหญ่ที่คอยช่วยเหลือ ส่งเสริมในทางที่ผิด ยิ่งทำให้คดีเกิดความยุ่งยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

2. การวิเคราะห์กฎหมายเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีใต้ผ่านบทละคร

สรุปเรื่องย่อ ตอนที่ 1-2 คดีฆาตกรรมเด็กประณมยอนฮวาโดยมีคนร้ายคือ แบคซองอู เด็กชายวัย 13 ปีที่ฆ่าหั่นศพเด็กวัย 9 ปี ซึ่งเขาอ้างว่าตนมีอาการของโรคจิตเภทและมีท่าที่เยาะเย้ยกฎหมายคุ้มครองเยาวชนที่หากอายุไม่ถึง 14 ปีไม่ต้องติดคุก แต่เมื่อมีการสืบสวนอีกรอบ พบว่ามีอีกคนที่เป็นผู้กระทำการฆาตกรรมตัวจริง คือ ฮันเยออิน และเป็นการฆาตกรรมด้วยการวางแผน และพิจารณามาก่อน ศาลได้ตัดสินจำคุก ฮันเยออิน 20 ปี และตัดสินให้แบคซองอูคุมประพฤติระดับ 10

ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 86 กำหนดโดยสรุปได้ว่า ว่าในกรณีที่คดีมีอัตราโทษจำคุกสูงสุดไม่เกินห้าปี ผู้ต้องหาเด็กหรือเยาวชนไม่เคยต้องคำพิพากษาเป็นที่สุดให้รับโทษจำคุก รวมทั้งจำเลยเด็กหรือเยาวชนสำนึกในการกระทำก่อนมีการฟ้องคดี หากผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นอาจกลับตัวเป็นคนดีได้โดยไม่ต้องฟ้องคดี ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู ซึ่งในระหว่างพิจารณาคดีเด็กทั้ง 2 ไม่มีที่ท่าที่จะสำนึกผิดแต่อย่างใด และยังมีการโกหกต่อศาล และเมื่อถูกตัดสินแล้วยังแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมแต่หน้าผู้พิพากษา จึงทำให้ไม่ได้รับการยกเว้นให้เป็นผู้บำบัดฟื้นฟูแต่อย่างใด

สรุปเรื่องย่อ ตอนที่ 3 คดีความรุนแรงในครอบครัว ที่มีตัวละครสำคัญอย่าง ยูริ หนึ่งในเด็กสาวที่อยู่ในการดูแลของ ซาแทงู เธอเคยอยู่ที่สถาบันเพราะข้อหาลักขโมย แต่ยูริได้ถูกพ่อของตัวเองทำร้าย เลยมาร้องขอความช่วยเหลือจากซิมอินซอก แต่ถึงอย่างนั้นยาแก้ๆ ของยูริ ยังเกลี้ยกล่อมยูริไม่ให้แจ้งความเนื่องจากสงสารลูกของตัวเอง แต่ซิมอินซอก ได้พูดบอกเหตุผลกับยูริว่าหากยูริไม่แจ้งความจะทำให้ยูริโดนพ่อของเธอทำร้ายอีกและในที่สุดเธอก็ต้องหนีออกจากบ้านไปเรื่อยๆ และยังคงถูกบังคับให้ขายตัวอีกด้วย และเมื่อเธอไม่เงินใช้ ยูริต้องทำการขโมยเงินตกเป็นผู้ต้องหาเอง จนยูริยอมแจ้งความ และการตัดสินของศาลคือการที่ผู้เป็นพ่อต้องอยู่ห่างเด็กเป็นเวลา 1 ปี ต้องออกจากบ้านของเหยื่อห้ามติดต่อเหยื่อทางโทรคมนาคม จำกัดสิทธิทั้งหมดของความเป็นพ่อทั้งหมด

ซึ่งจากการตัดสินดังกล่าวเป็นผลมาจากสิทธิพื้นฐานของเด็ก ในเรื่องของ “สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง” เมื่อเด็ก ๆ ได้เกิดและรอดชีวิตมาแล้ว สิ่งต่อมาที่พวกเขาควรได้รับคือการปกป้องคุ้มครอง คือได้รับความ

คุ้มครองจากการใช้ความรุนแรงทั้งร่างกายและจิตใจ และยังรวมไปถึงการคุ้มครองจากการใช้แรงงานผิดกฎหมาย การทำงานอันตราย หรือขัดขวางการศึกษา โดยอีกหนึ่งการให้ความคุ้มครองที่สำคัญยิ่ง คือ คุ้มครองจากการค้ามนุษย์ การขายและการลักพาเด็ก การล่วงละเมิดทางเพศ และการแสวงประโยชน์กับเด็กในทุกรูปแบบ โดยรัฐจะมีหน้าที่ต้องฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจได้กลับคืนสู่สังคมอย่างมีศักดิ์ศรีอีกด้วย

สรุปเรื่องย่อ ตอนที่ 4 - 5 การตรวจสอบศูนย์ฟื้นฟูเยาวชน เหล่าผู้พิพากษาเดินทางไปเยี่ยมศูนย์ฟื้นฟูเยาวชนที่มีเด็กสาว 8 คนอยู่ที่นั่น แต่กลับได้รับการร้องเรียนเรื่องทารุณกรรมเด็กและโกงเงินสนับสนุนที่ศูนย์ ครูที่ปรึกษาคคนหนึ่งถูกผู้พิพากษาตรวจสอบอย่างเข้มข้นหลังจากมีผู้ร้องเรียนเข้ามา เด็กหญิงหลายคนที่ศูนย์ฟื้นฟูเยาวชนให้การสนับสนุนข้อร้องเรียนดังกล่าว ซึ่งพบภายหลังว่าไม่เป็นความจริง เนื่องจากเด็กไม่ได้อยากอยู่ศูนย์ฟื้นฟูเยาวชนแห่งนี้ แต่ยังมีเด็กอีกคนที่ถูกทำร้ายจากเพื่อนๆ ที่อยู่ด้วยกันจนได้รับบาดเจ็บจนต้องเข้าโรงพยาบาล เมื่อความจริงปรากฏเด็กเหล่านั้นจึงถูกตัดสินคดีและรับโทษเพิ่ม

ซึ่งตรงกับ มาตรา 86 กำหนดโดยสรุปได้ว่า หากผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นอาจกลับตัวเป็นคนดีได้โดยไม่ต้องฟ้องคดี ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู โดยแผนดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมจากตัวเด็กหรือเยาวชน หากคดีมีผู้เสียหายต้องได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายด้วย อย่างไรก็ตามแผนดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมจากอัยการ หากอัยการไม่เห็นชอบกับแผนดังกล่าวสามารถสั่งให้แก้ไขหรือสั่งดำเนินคดีต่อไปได้ และยังสอดคล้องกับ มาตรา 132 กำหนดโดยสรุปได้ว่า กรณีที่ศาลเห็นว่าคดีไม่สมควรมีคำพิพากษา หรือผู้ปกครองทางกฎหมายร้องขอ ศาลอาจมีคำสั่งปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีเงื่อนไขตามดุลพินิจของศาล เช่น การให้เข้ามารายงานตัวต่อศาล เข้ารับการแก้ไขฟื้นฟู หรือ จัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู

สรุปเรื่องย่อ ตอนที่ 6 ข้อสอบรั้วที่มีธมมปลายมุนกวง เป็นคดีใหญ่โตที่สื่อให้ความสนใจอย่างมากและยังถือเป็นคดีสุดท้ายของหัวหน้า คังวอนจุน ก่อนที่เขาจะไปสู่รัฐสภาแต่เรื่องกลับไม่ง่ายเมื่อลูกชายของเขาดันไปเกี่ยวข้องกับชมรมพิเศษที่ชื่อว่า 'เดการ์ต' ในคดีนี้ เหล่านักเรียนไวโอเล็ตต้องมาพัวพันกับเรื่องฉาวที่คนทั้งประเทศให้ความสนใจ คังวอนจุนจึงต้องพยายามปกปิดความลับที่อาจทำให้หน้าที่การงานของเขาเสียหาย แต่ซิมอินซอกได้ไปเกลี้ยกล่อมลูกของคังวอนจุนให้สารภาพ โดยให้เหตุผลว่าการทำผิดเพียงครั้งแรกและสารภาพจะได้รับการคุ้มครองเด็ก

หากพิจารณาแล้วตามบทละครของซิมอินซอกที่ได้พูดกับลูกของคังวอนจุน จะสอดคล้องกับกระบวนการกฎหมาย แม้จะเป็นเด็กก็มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากกระบวนการยุติธรรมเช่นกัน และมีลักษณะเฉพาะตัวอีกด้วย นั่นคือในทุกขั้นตอนตั้งแต่การให้ปากคำ ตลอดจนถึงการพิจารณาคดีจะต้องถือประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

สรุปเรื่องย่อ ตอนที่ 7-8 คดีอุบัติเหตุทางรถยนต์โดยผู้เยาว์ที่ไม่มีใบขับขี่ และทำให้คนที่โดนชนเสียชีวิต และนั่นเป็นสาเหตุให้คดีนี้สิ้นสุดลง แต่ในระหว่างพิจารณาคดีนั้นทำให้สืบได้ว่า เด็กที่เป็นคนขับรถชนนั้นถูกทำร้ายร่างกายและถูกข่มขู่ ซึ่งทีมอัยการพยายามจะหาหลักฐานเพื่อช่วยเหลือ แต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ

เมื่อวิเคราะห์แล้วการที่ทีมอัยการพยายามทำเช่นนั้น เป็นผลมาจากสิทธิพื้นฐานของเด็ก ในเรื่องของ “สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง” เมื่อเด็กๆ ได้เกิดและรอดชีวิตมาแล้ว สิ่งต่อมาที่พวกเขาควรได้รับคือการปกป้องคุ้มครอง คือได้รับความคุ้มครองจากการใช้ความรุนแรงทั้งร่างกายและจิตใจ และยังรวมไปถึงการคุ้มครองจากการใช้แรงงานผิดกฎหมาย การทำงานอันตราย หรือขัดขวางการศึกษา

สรุปเรื่องย่อ ตอนที่ 9-10 อัยการเพิ่งเล็งเห็นในผู้ต้องหาคดีข่มขืนสะเทือนขวัญมากกว่าใคร คดีกระทำชำเราหมุยอนฮวา และยังสืบเนื่องได้จากเหตุการณ์ต่างๆ อีกมากมายที่ผู้กระทำผิดไม่รู้สำนึก โดยในอดีตผู้กระทำผิดฐานฆ่าคนตอนวัย 11 แต่ตอนนั้นศาลเห็นว่ายังเด็กเลยไม่ตัดสินร้ายแรง และไม่มีการสั่งสอน จึงเป็นผลทำให้เด็กไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายแต่อย่างใด

ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 132 กำหนดโดยสรุปได้ว่า กรณีที่ศาลเห็นว่าคดีไม่สมควรมีคำพิพากษา หรือผู้ปกครองทางกฎหมายร้องขอ ศาลอาจมีคำสั่งปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีเงื่อนไขตามดุลพินิจของศาล เช่น การให้เข้ามารายงานตัวต่อศาล เข้ารับการแก้ไขฟื้นฟู หรือ จัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู โดยจากตอนที่ 9 และ 10 เข้าหลักเกณฑ์ดังนี้ 1. คดีต้องเสร็จการพิจารณาแล้ว 2. มีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 3. อายุจำเลยไม่เกิน 24 ปีบริบูรณ์ ผู้กระทำผิดในวัย 11 ปี จึงถูกปล่อยตัว แสดงให้เห็นว่าถึงแม้จะเป็นเด็กที่มีการกระทำผิดเป็นครั้งแรก หากไม่มีการอบรมสั่งสอน หรือ ตักเตือนว่ากล่าวให้เห็นถึงผลที่ตามมาของการกระทำของตนเอง จะทำให้เด็กเหล่านั้นไม่สามารถเติบโตเป็นคนดีในสังคมได้

บทที่ 5

อภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

1. อภิปรายผลการศึกษา

1.1 ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553

จากการวิเคราะห์กฎหมายเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีใต้ผ่านบทละครชุดเรื่อง “หญิงเหล็กศาลเยาวชน” (Juvenile Justice), (2565) ทั้งหมด 10 ตอน พบว่าตรงตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 ได้แก่

มาตรา 86 กรณีที่คดีมีอัตราโทษจำคุกสูงสุดไม่เกินห้าปี ผู้ต้องหาเด็กหรือเยาวชนไม่เคยต้องคำพิพากษาเป็นที่สุดให้รับโทษจำคุก รวมทั้งจำเลยเด็กหรือเยาวชนสำนึกในการกระทำก่อนมีการฟ้องคดี หากผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นอาจกลับตัวเป็นคนดีได้โดยไม่ต้องฟ้องคดี ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู

มาตรา 132 กำหนดโดยสรุปได้ว่า กรณีที่ศาลเห็นว่าคดีไม่สมควรมีคำพิพากษา หรือผู้ปกครองทางกฎหมายร้องขอ ศาลอาจมีคำสั่งปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีเงื่อนไขตามดุลพินิจของศาลเช่น การให้เข้ามารายงานตัวต่อศาล เข้ารับการแก้ไขฟื้นฟู หรือ จัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู และกรณีที่ศาลเห็นว่าคดีไม่สมควรมีคำพิพากษา หรือผู้ปกครองทางกฎหมายร้องขอ ศาลอาจมีคำสั่งปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีเงื่อนไขตามดุลพินิจของศาล

1.2 สิทธิพื้นฐานของเด็ก

จากการวิเคราะห์กฎหมายเด็กและเยาวชนในสาธารณรัฐเกาหลีใต้ผ่านบทละครชุดเรื่อง “หญิงเหล็กศาลเยาวชน” (Juvenile Justice), (2565) ทั้งหมด 10 ตอน พบว่าตรงตามสิทธิพื้นฐานของเด็ก ได้แก่

สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง เมื่อเด็กๆ ได้เกิดและรอดชีวิตมาแล้ว สิ่งต่อมาที่พวกเขาควรได้รับคือการปกป้องคุ้มครอง คือได้รับความคุ้มครองจากการใช้ความรุนแรงทั้งร่างกายและจิตใจ และยังรวมไปถึงการคุ้มครองจากการใช้แรงงานผิดกฎหมาย การทำงานอันตราย หรือขัดขวางการศึกษา

นอกจากนี้สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง ยังรวมถึงในทุกขั้นตอนตั้งแต่การให้ปากคำ ตลอดจนถึงการพิจารณาคดีจะต้องถือประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

2. ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาบทละครในเรื่องอื่น ๆ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการหยิบยกกฎหมายมาใช้เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านกฎหมายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และควรนำละครไทยที่มีการใช้กฎหมายประเภทเดียวกันมาศึกษาเปรียบเทียบเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งานวิจัยอีกต่อไป

บรรณานุกรม

- กองอำนวยการบังคับใช้กฎหมายเพื่อการคุ้มครองประพฤติ กรมคุ้มครองประพฤติ. (2564). **คู่มือการปฏิบัติงานคุ้มครองประพฤติ ผู้ถูกคุ้มครองประพฤติที่เป็นนักโทษเด็ดขาด**. กรุงเทพฯ : กรมคุ้มครองประพฤติ.
- ดำรง ฐานดี. เกาหลีใต้: บทบาทของรัฐในการพัฒนาประเทศ โครงการเกาหลีศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียง-ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2530
- ประภา อยู่เย็น. (2565). **รีวิวJuvenile Justice หญิงเหล็กศาลเยาวชน – หญิงเหล็ก คดีเด็กกับกฎหมายที่เบาหวิวและสังคมที่แห้ววีน**. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565, จาก <https://www.beartai.com/lifestyle/970917>
- ภัทริดา นิตกรหน้า. (ม.ป.ป). **บทวิเคราะห์รัฐธรรมนูญเรื่องสิทธิเด็ก เยาวชนและบุคคลในครอบครัว**. กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักงานกฎหมาย.
- อภิญา เวชชัย. (2562). **การจัดการรายกรณีในการปฏิบัติงานคุ้มครองเด็ก**. กรุงเทพฯ: สภานักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.
- Criminallaw. (ม.ป.ป). **เด็กและเยาวชนกระทำความผิด**. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 จาก <https://sites.google.com/site/criminallaw406/home/dek-laea-yeawchn-kratha-khwam-phid>
- llaw. (2564). **พ.ร.บ. ศาลเยาวชนฯกับความพยายามคุ้มครองเด็กและเยาวชนแทนการลงโทษ**. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565, จาก <https://ilaw.or.th/node/5884>